

POKONANIE GRZECHU

Tekst biblijny: Rz 6,1-4

Cel lekcji

Poznanie: Uwierzenie, iż panowanie grzechu zostało przełamane, a śmierć została pokonana dla wszystkich wierzących, którzy utożsamiają się ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa.

Odczucie: Radość, iż Bóg nie zostawił swoich dzieci bezradnych wobec mocy grzechu i kary z nim związanej.

Działanie: Życie tak, jakbyśmy już zmartwychwstali, a całe niebo oczekiwałoby, iż zaczniemy żyć nowym życiem.

Plan nauczania

I. Poznanie: Doświadczenie Chrystusa może być moim udziałem.

A. Jak dwa historyczne fakty śmierci i zmartwychwstania Chrystusa mogą być przełożone na nasze aktualne osobiste doświadczenie?

B. Jak retoryczne pytania Pawła w Rz 6,1.15 świadczą o możliwości błędnych wniosków, do jakich czytelnicy Pawła mogliby dojść w kwestii życia pod wpływem łaski?

II. Odczucie: Wolność posłuszeństwa.

A. Jak przekonałbyś kogoś, że bycie sługą sprawiedliwości (Rz 6,18) jest jedyną drogą do prawdziwej wolności?

B. Dlaczego musimy być albo „sługami Boga” (Rz 6,22), albo „sługami grzechu” (Rz 6,20)?

III. Działanie: Prowadzenie nowego życia.

A. Jak to, że chrześcijanie pozwalają, by grzech dominował nad nimi, świadczy o charakterze Boga i Jego planie odkupienia?

B. Skoro uświęcenie prowadzi do życia pełnego radości, pokoju i wolności, dlaczego tak często ludzie opierają się prowadzeniu świadomego życia w świętości?

Podsumowanie: Chrześcijanie mają przywilej nie tylko radować się z przebaczenia grzechów, ale także doświadczać wyzwolenia spod panowania grzechu.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 6,5-7.12-14.22.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Ukrzyżowanie i zmartwychwstanie Jezusa zapoczątkowało długo oczekiwaną erę, w której dwaj wrogowie - grzech i śmierć - otrzymali śmiertelny cios. Ze względu na ten śmiertelny cios panowanie grzechu zostało przełamane, a nasze posłuszeństwo wobec zmartwychwstałego Chrystusa może być zupełne. Niezbędne jest jednak nasze nieustanne trwanie w Chrystusie przez wiarę, gdyż nasza stara natura nadal istnieje, a więc w naszej rzeczywistości zbawienia doświadczamy zarówno „już” jak i „jeszcze nie”.

Tylko dla nauczyciela: U niektórych kwestia „pokonywania grzechu” budzi szczerzy entuzjazm. Jednak innym kojarzy się jedynie z poczuciem porażki i winy. Czasami gorliwość tych pierwszych jest błędnie rozumiana przez tych drugich, co prowadzi do bolesnych konfliktów. Tak więc twoim przywilejem i obowiązkiem będzie staranne wykazanie, że zwycięstwo nad grzechem nie jest ciężarem, którego należy unikać, ale błogosławionym przywilejem, który należy przyjąć - darem należącym do całego pakietu łaski Bożej.

Otwarcie dyskusji: Sklep Józefa został obrabowany, więc znalazł się on na sali sądowej oczekując na rozprawę. Oczekując miał okazję przysłuchiwać się wcześniejszym rozprawom. Poruszyły go szczególnie słowa pewnej kobiety. Najwyraźniej miała ona trudne życie, jej wygląd świadczył o tym. Wielokrotnie skazywano ją za posiadanie narkotyków. Zwracając się do sędziego błagała wprost, by nie odsyłał jej do więzienia, ale pozwolił leczyć się z nałogu w chrześcijańskim ośrodku odwykowym. Opowiedziała o tym, jak Bóg wkroczył w jej życie i ją zbawił. Powtarzała przy tym raz po raz, że nie było to jej dokonaniem, ale została zbawiona dzięki łasce Bożej.

Józef słuchał tego z mieszanymi uczuciami. Oczywiście, niezaskuszona, droga łaska Boża zbawia nas wszystkich, a przesłanie ewangelii jest szczególnie pocieszające dla osób mających za sobą przestępczą przeszłość. Jednak kobieta ta nie wspomniała, że Bóg pragnie i może pomóc jej w walce z nałogiem, a mogło to zaważyć korzystnie na jej przypadku, skoro zamierzała skorzystać z programu odwykowego w chrześcijańskim ośrodku. Niestety, sędzia odrzucił jej prośbę.

Pytania do dyskusji

1. Czy jesteś tak gorliwi w mówieniu ludziom, że „niczym, co mogą zrobić”, nie są w stanie zapracować na niebo, iż zaniechaliśmy podkreślania reszty historii, mianowicie, iż Bóg może pomóc im zmienić ich postępowanie dla ich dobra i Jego chwały?

2. Co mógłbyś powiedzieć kobiecie opisanej w powyższym opowiadaniu na podstawie Rz 6, by dodać jej nadziei?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Zagadnienia związane z pokonywaniem grzechu czasami zahaczają o spory wokół perfekcjonizmu oraz tego, czy jakiś grzech może nam zagrozić drogę do królestwa Bożego? Podnieś dyskusję na inny poziom podchodząc do niej z perspektywy Pawła w Rz 6, a nie z punktu widzenia wewnętrznych sporów.

Komentarz biblijny

I. Nowe życie (przeczytaj Rz 6,5-13).

„Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym” (Rz 6,12). Czy ten nakaz jest łatwiejszy do wypowiedzenia niż zrealizowania? Może się wydawać, że Paweł nonszalancko wmawia swoim adresatom, by unikali grzechu i zamiast tego służyli Bogu (Rz 6,13). Jako ci, którzy poważnie

traktują to wezwanie Pawła, możemy odczuwać, że gdy rozmyślamy o naszych upadkach, rozumiemy, iż nie nadajemy się do tego zadania. Jednak dobra nowina w związku z tym sprzeciwem wobec grzechu jest taka, że te bezpośrednie napomnienia Pawła zostały zapisane w najbardziej zaskakującym kontekście. Gdy zrozumiemy ten kontekst, oczekiwania apostoła co do zwycięstwa nad grzechem mogą się stać rzeczywistością w naszym życiu.

Zatem jaki jest ten kontekst? Wraz ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa w kontinuum historii nastąpił eschatologiczny wstrząs sejsmiczny. Jezus nawiązał do tego, gdy powiedział, że „nadeszło do was Królestwo Boże” (Mt 12,28). Paweł mówi o tym, gdy wspomina o „zakosztowaniu (...) cudownych mocy wieku przyszłego” (Hbr 6,5). Ta nowa era, w której żyjemy, cechuje się wylaniem Ducha Świętego w bezprecedensowy sposób (Dz 2) oraz uzdrowieniem i duchowym odrodzeniem tych, którzy wcześniej byli uciskani przez siły zła (Mt 4,23; 12,22.28; Łk 4,18; Dz 5,17). Ta nowa era panującej mocy Bożej jest w tle słów Pawła, gdy mówi on o ukrzyżowaniu „starego człowieka” wraz z Chrystusem w celu przełamania niewoli grzechu (Rz 6,6). Nasza więź z Chrystusem w Jego zmartwychwstaniu prowadzi nas do „nowego życia” (Rz 6,4), które jest ni mniej ni więcej jak „eschatologicznym życiem przyszłego wieku. Chrześcijanie zostali pochwyceni przez to życie, a ich życiowa droga w tym świecie zostaje przez nie przekształcona” (Ivan Blazen, in *Handbook of Seventh-Day Adventist Theology*, Hagerstown 2000, s. 296).

To właśnie w tej świadomości wszyscy żyjemy w mocy królestwa Bożego. Tak więc wezwanie do tego, byśmy uważali siebie za „umarłych dla grzechu” (Rz 6,11), nie pozwalali, by grzech „panował” (Rz 6,12.14) czy „panoszył się” (BKR) w nas nie jest życzeniowym myśleniem ani pustym idealizmem. Jest nakazem zakorzenionym w historycznych, zbawczych dokonaniach naszego Pana, a zatem istnieje rzeczywisty potencjał, byśmy mogli żyć jako „słudzy sprawiedliwości”, a nie „niewolnicy grzechu” (Rz 6,18.17 BKR).

Do rozważenia: Jak wiedza, że żyjemy w nowej eschatologicznej erze motywuje nas do odrzucenia grzechu i życia dla Boga? Jak ta świadomość chroni nas przed (1) usprawiedliwianiem grzechu w naszym życiu i (2) zapominaniem, że zbawienie jest darem?

II. Prawo kontra łaska (przeczytaj Rz 6,14).

Przeciwieństwo między byciem „pod prawem” a byciem „pod łaską” było w pewnym sensie punktem zapalnym w relacjach adwentyzmu z innymi wyznaniem chrześcijańskimi, a to z oczywistych powodów. Wiemy przynajmniej, czego Rz 6,14 *nie może* znaczyć, a to na podstawie silnie zaakcentowanego retorycznego pytania Pawła: „Cóż zatem? Czy mamy grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy pod Prawem lecz pod łaską? Ależ nigdy” (Rz 6,15-16 BKR). Tak więc Rz 6,14 nie może oznaczać, iż możemy dalej bezczelnie grzeszyć. Ale co znaczy ten werset? Przywołanie koncepcji „dwóch er” wspomnianej powyżej może nam pomóc zrozumieć te słowa.

Przyjmując, że doświadczenie „starego człowieka” (Rz 6,6) jest doświadczeniem życia pod prawem, a doświadczenie „nowego człowieka” (Ef 4,24) jest doświadczeniem życia pod łaską, możemy wiele wyjaśnić. Paweł mówi raz po raz w *Liście do Rzymian* o trzech powiązanych ze sobą pojęciach: prawie, grzechu i śmierci (Rz 5,12-13.20-21; 7,5.9-11.13.23-24; 8,2). Jest wysoce prawdopodobne, że gdy używa jednego z tych trzech pojęć, nawiązuje do dynamicznej relacji między wszystkimi trzema. Na przykład, Paweł mówi zarówno o tym, że „grzechowi umarliśmy” przez śmierć Chrystusa, jak również że „umarliśmy dla Prawa” przez śmierć Chrystusa (Rz 6,2; 7,4 BT). Powiązanie między prawem, grzechem i śmiercią jest tak ścisłe, iż Paweł w pewnym miejscu uznał za stosowne podkreślić, że prawo *nie jest* grzechem (Rz 7,7). Te trzy pojęcia są wymienione w zwięzłym argumentacji Pawła, gdy mówi on, że w Jezusie Chrystusie jesteśmy wyzwoleni „spod prawa grzechu i śmierci” (Rz 8,2).

Tak więc doświadczenie „starego człowieka” jest tym doświadczeniem, w którym grzech korzysta z prawa i prowadzi do śmierci (Rz 7,5.8). Dominuje w nim ciało, więc pomimo posiadania spisanych przykazań łamanie prawa jest normą (Rz 7,5-6; 2,27). Doświadczenie łaski jest możliwe dzięki śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, a cechuje się obecnością Ducha Świętego, serdecznym posłuszeństwem prawu oraz sprawiedliwością (Rz 2,27-29; 6,4.17-23; 7,6; 8,1-4). Zrozumienie tej kwestii pomoże nam zrozumieć, dlaczego Paweł mógł powiedzieć: „Grzech bowiem nie powinien nad wami panować, bo nie znajdujecie się już pod Prawem, lecz pod łaską” (Rz 6,14 BKR).

Pytania do dyskusji

1. Jak możemy być pewni, że nie będąc „pod prawem”, nie mamy przyzwolenia na nieposłuszeństwo?
2. Jak wyjaśniłbyś na podstawie *Listu do Rzymian*, że bycie „pod łaską” oznacza, że panowanie grzechu zostało przełamane?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Choć terminologia „stary kontra nowy” jest powszechnie stosowana w nauczaniu, to jednak nie występuje szerzej w świeckiej literaturze. Aby zapobiec nieporozumieniom i rozczarowaniom podkreśl fakt, że choć żyjemy pod łaską, to jednak „stary człowiek” wciąż kusi nas i nęka w naszym śmiertelnym ciele.

Pytania do zastosowania

1. Jakie czasowniki w Rz 6 wskazują, że wciąż mamy obowiązek pozostawać w rzeczywistości „nowego człowieka”, w której „łaska panuje przez usprawiedliwienie” (Rz 5,21)?
2. Czy według Rz 6 bycie sługą sprawiedliwości jest obowiązkiem, czy przywilejem? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Tajemnicą właściwego odczytywania listów Pawła jest upodobnienie się w myślenie możliwie jak najbardziej do niego. Aby to osiągnąć, zachęć uczestników lekcji do oczyszczenia umysłu z wcześniej powziętych założeń podczas poniższego zadania.

Zadanie: Paweł często posługiwał się kontrastami. Na kartce napisz dwa nagłówki: Stary człowiek i Nowy człowiek. Na podstawie Rz 2—8 wymień wydarzenia, doświadczenia czy cechy właściwe każdemu z tych stanów. (Można to zadanie wykonać także w ramach dyskusji podczas lekcji).